

Литвиненко О. Про результати підготовки майбутніх інженерів-педагогів до професійно-педагогічного проектування // Освіта. Інноватика. Практика : науковий журнал. 2017. № 2(3). С. 51-56.

Lytvynenko O. On the results of training future engineers-teachers for professional-pedagogical design // Education. Innovation. Practice: scientific journal. 2017. Issue 2(3). P. 51-56.

Олександр Литвиненко

Сумський державний педагогічний університет імені А.С.Макаренка, м. Суми

ПРО РЕЗУЛЬТАТИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ІНЖЕНЕРІВ-ПЕДАГОГІВ ДО ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОГО ПРОЕКТУВАННЯ

У останні роки перед системою вищої педагогічної освіти України висувається завдання формування особистості фахівця професіонала, що поєднувала б глибокі фундаментальні теоретичні знання та практичну підготовку. Осмислення цього факту сприяє підвищенню відповідальності педагогічних університетів за реалізацію нового підходу до навчання і розвитку студентів і вимагає особливої уваги до рівня сформованості у них різноманітних професійних і особистісних якостей протягом усіх років навчання у навчальному закладі. У зв'язку з цим необхідна розробка нової концепції вищої інженерно-педагогічної освіти, що розглядає в якості системного елемента педагогічної діяльності професійне проектування.

Різні аспекти проблеми педагогічного проектування знайшли висвітлення у працях Н.Алексєєва, В.Безрукової, В.Беспалька, В.Гінецинського, А.Лігоцького, Є.Заїр-Бек, В.Монахова, Н.Суртаєвої, Ю.Чернової, В.Юсупова і дослідників далекого зарубіжжя – Дж.К.Джонса, Я.Дітриха, Д.Діксона, П.Хілла. У контексті дослідження особливий інтерес становлять вітчизняні дисертаційні роботи останніх років (О.Коберник, І.Коновальчук, Є.Литвиновський, О.Безпалько), в яких досліджуються питання проектування виховного процесу.

Аналіз результатів науково-педагогічних досліджень підготовки студентів інженерно-педагогічних спеціальностей до професійно-педагогічної діяльності дозволив виявити протиріччя, які об'єктивно мають місце в системі вищої педагогічної освіти:

- між масово-репродуктивною підготовкою вчителя у ВНЗ і необхідністю у підготовці молодого фахівця, що володіє прийомами прогнозування, моделювання, конструювання і відтворення нових педагогічних систем і процесів;
- між потребою в підготовці молодого фахівця до проектно-педагогічної діяльності та відсутністю методик і технологій формування у студентів основ педагогічного проектування.

Разом з тим зазначені дослідження не вичерпують всіх питань професійно-педагогічної підготовки майбутніх інженерів-педагогів. У загальній проблемі визначення шляхів удосконалення професійно-педагогічної підготовки майбутніх інженерів-педагогів ми виділяємо важливий аспект – формування готовності студентів інженерно-педагогічних спеціальностей до педагогічного проектування.

Недостатня теоретична розробленість проблеми і практична потреба її вирішення визначили вибір теми дослідження та його мети: наукове обґрунтування, теоретична розробка та експериментальна перевірка моделі підготовки майбутніх інженерів-педагогів до професійно-педагогічного проектування.

Зупинимось більш детально на його результатах.

О. Жученко *під інженерно-педагогічною освітою розуміє* „процес формування особистості, здатної до ефективної реалізації себе у сфері початкової та середньої професійної освіти, до здійснення всіх компонентів інтеграційного освітнього процесу, до виконання повного спектра професійно-освітніх функцій”. Тобто такий фахівець повинен знати особливості техніки й технології визначеної галузі, володіти практичними професійними навички її реалізації, а також створювати методики викладання різних технологій при проведенні теоретичного і практичного навчання.

Професійна діяльність інженера-педагога складна і багатоаспектна, і до її дослідження можна підходити по-різному. У одних випадках увага акцентується на змісті професійної діяльності, її формах і методах, в інших – на процесі формування професійно-значущих і особистісних якостей педагога. Проте сучасний процес навчання вимагає такого дослідження, при якому професійна діяльність педагога представляється як цілісне явище.

Завдяки такому підходу поєднуються соціальна, технологічна та особистісна складові діяльності педагога, що спостерігається і в діяльності інженера. Тому ми можемо говорити, що *діяльність інженера-педагога відбувається в контексті соціально-технічного знання та є інтегрованою*, оскільки передбачає взаємодію у процесі трудової діяльності психолого-педагогічних, спеціальних галузевих і виробничо-технологічних знань та умінь.

Перш за все зазначимо, що *підготовку інженерів-педагогів в Україні здійснюють двадцять сім ВНЗ II – IV рівнів акредитації*, які умовно можна поділити на три групи. У першу групу входять вищі педагогічні навчальні заклади (наприклад, Бердянський державний педагогічний університет, Полтавський державний педагогічний університет ім. Короленка, Тернопільський національний педагогічний університет ім. В. Гнатюка), у другу – профільні (спеціалізовані) ВНЗ (Миколаївський державний аграрний університет, Приазовський державний технічний університет та інші), у третю класичні вищі навчальні заклади (Луганський національний університет імені Тараса Шевченка, Східноукраїнський національний університет ім. В. Даля та інші). Відповідно до цього різняться й плани підготовки студентів інженерно-педагогічних спеціальностей, що виражається у привалюванні психолого-педагогічного або профільного компонента підготовки майбутніх фахівців. Необхідно підкреслити, що у нормативних документах професійної підготовки інженерів-педагогів не відображено, яким чином ті чи інші знання, уміння й навички сприяють формуванню складників професійно-педагогічного проектування та феномену в цілому, що знижує ефективність процесу підготовки майбутніх інженерів-педагогів у ВНЗ та суперечить сучасним світовим підходам до результатів вищої освіти. Такий стан інженерно-педагогічної освіти підкреслює актуальність нашого дослідження.

Для створення портрета сучасного інженера-педагога професійної освіти необхідно визначити структуру ключових кваліфікацій, що відображають загально-професійний характер діяльності й особистості фахівця. *Аналізу професійної діяльності педагога професійної освіти присвячені роботи* В. Сластенина, Е. Зеєра, С. Вершловської, Н. Гордеєвої та інших. Теоретичні аспекти інженерно-педагогічної діяльності були сформульовані С. Батишевим, В. Безруковою, Е. Зеєром, Н. Кузьминою, А. Марковою, М. Махмутовим, О. Меленко, А. Сейтешевим, В. Шадриковим. На сучасному етапі значний внесок у теоретико-методологічне обґрунтування діяльності інженера-педагога вітчизняні вчені роблять під керівництвом Української інженерно-педагогічної академії, яка є методологічним центром інженерно-педагогічної підготовки в Україні і членом Міжнародного товариства інженерної педагогіки (IGIP). Різнібічні проблеми, пов'язані з інженерно-педагогічною діяльністю розглядають І. Бендера, Н. Брюханова, Є. Громов, С. Гура, С. Демченко, І. Каньковський, О. Коваленко, М. Лазарев, В. Лобунець, О. Макаренко, Н. Ничкало, А. Тарасюк, Л. Тархан, Е. Тен, О. Щербак, Т. Яковенко та інші. Серед вчених країн пострадянського простору питаннями, пов'язаними з розвитком інженерно-педагогічної освіти займаються І. Васильєв, В. Готтінг, О. Дирнаєва, Е. Зеєр, В. Кудзоева, І. Рижкова, К. Устеміров, Н. Цирильчук та інші

У контексті дослідження особливий інтерес становлять вітчизняні дисертаційні роботи останніх років (О. Коберник, І. Коновальчук, Є. Литвиновський, О. Безпалько), в яких досліджуються питання проектування виховного процесу. Особлива роль у розвитку педагогічної освіти надається цілеспрямованому створенню технологій навчання студентів проектуванню педагогічних об'єктів і процесів, від яких залежить модернізація освіти (М. Іванова, Г. Сизоненко, В. Штейнберг). Серед суттєвих здобутків останнього часу, що стосується наукової розробки різних аспектів проблеми педагогічного проектування, слід відзначити дослідження В. Докучаєвої, яке виконане на засадах міждисциплінарного синтезу й розкриває теоретико-методологічні засади проектування інноваційних педагогічних систем.

Отже, *інженерно-педагогічна діяльність* – це інтегрована, поліфункціональна діяльність інженера-педагога, метою якої є професійна підготовка і розвиток особистості майбутнього фахівця визначеної сфери виробництва, а також отримання конкурентоспроможної продукції.

На нашу думку, *інженер-педагог може бути охарактеризований як фахівець з вищою інтегрованою педагогічно-технічною освітою, який здійснює управління навчальною або (та) виробничою діяльністю.*

Професійно-педагогічна проектувальна діяльність розуміється нами як вид професійно-методичної діяльності, спрямований на створення проекту (моделі) майбутньої діяльності студентів і педагогів, планування, подальшу деталізацію і практичну реалізацію основних деталей цієї діяльності, що забезпечують досягнення певних цілей.

Професійно-педагогічна проектувальна діяльність у галузі педагогічних технологій має свою специфіку, яка виражається в трансформації педагогічної ідеї в технологічну послідовність педагогічних дій, що вишиковуються у відповідності з цільовими установками у вигляді конкретного очікуваного результату, що враховують ознаки педагогічних технологій та принципи

їх проектування. Освоєння видів проектувальної діяльності означає професійне володіння технологічними процедурами проектування педагогічних технологій.

Проведений аналіз підходів науковців щодо визначення структури професійно-педагогічного проектування висвітлив розмаїття наукових поглядів на це питання та дозволив нам виділити, узагальнити й систематизувати *основні структурно-функціональні компоненти професійно-педагогічного проектування*, яке обов'язково включає:

- 1) *прогнозування* (оформлення ідеї проекту);
- 2) *моделювання* (створення моделі);
- 3) *конструювання* (створення цілісної конструкції);
- 4) *апробація* (впровадження проекту).

Огляд літератури, присвяченої *проблемі готовності людини до діяльності*, призводить до висновку про те, що поняття професійної готовності розглядається в психолого-педагогічній літературі як категорія теорії діяльності (стан та процес), як категорія теорії особистості (відносини, установки, мотиви), як категорія теорії професійної підготовки фахівця.

Звернення до сучасних педагогічних джерел показує, що під теоретичною готовністю слід розуміти систему знань, необхідних для здійснення педагогічної діяльності, а під практичною готовністю – наявність у педагога аналітичних, прогностичних, проєктивних і рефлексивних умінь.

У нашому розумінні сукупність знань, необхідних викладачу для здійснення професійно-педагогічного проектування, – це:

1. Знання теоретичних і методологічних засад організації освітнього процесу (навчання, виховання, розвиток особистості).
2. Знання теоретичних і методологічних основ проектування педагогічної діяльності (діяльностей „викладання” і „вчення”).
3. Знання технологічних основ професійно-педагогічного проектування.
4. Знання об'єктів професійно-педагогічного проектування (проектування системи теоретичного навчання студентів; проектування системи практичного навчання студентів; проектування системи поза навчальної діяльності студентів; проектування навчального процесу як цілісної системи; проектування заняття; проектування навчально-педагогічних ситуацій; проектування індивідуальної педагогічної системи).

Отже, нами визначено, що *процес формування готовності майбутніх інженерів-педагогів до професійно-педагогічного проектування* є упорядкованою сукупністю функціональних компонентів, спрямованих на перетворення професійно зорієнтованого освітнього середовища ВНЗ на контекст формування готовності майбутніх інженерів-педагогів до професійно-педагогічного проектування.

Ми вважаємо, що *структура професійно-педагогічного проектування* інженера-педагога має містити: мотиваційно-ціннісний, когнітивний, практично-діяльнісний та акмеологічний компоненти.

Мотиваційно-ціннісний компонент готовності інженера-педагога до професійно-педагогічного проектування включає мотиви, цілі, потреби до набуття та здійснення педагогічної діяльності, самовдосконалення, самовиховання, саморозвитку у ній, формування необхідних ціннісних настанов актуалізації у професії інженера-педагога, стимулювання творчого виявлення його особистості у педагогічній роботі в сфері професійної освіти.

Когнітивний компонент готовності інженера-педагога до професійно-педагогічного проектування є сукупністю науково-теоретичних знань про професійну діяльність педагога взагалі та про роль професійно-педагогічної взаємодії в ній зокрема, що виявляється у можливості педагога реконструювати ці знання у змісті спеціальних (інженерних) дисциплін.

Практично-діяльнісний компонент готовності майбутніх інженерів-педагогів до професійно-педагогічного проектування ґрунтується на сформованості єдності фахової свідомості і самосвідомості особистості майбутніх інженерів-педагогів (або цілісного особистісно значущого образу «Я»-професійне).

Акмеологічний компонент готовності майбутніх інженерів-педагогів до професійно-педагогічного проектування є сукупністю знань, умінь та здібностей, необхідних для ефективного спілкування, що зумовлено специфікою науково-технічного й соціально-економічного розвитку суспільства й вимагає від спеціаліста здатності до постійного особистісного самовдосконалення й професійного зростання. Акмеологічний компонент буде виявлятися в умінні інженера-педагога встановлювати міжособистісні зв'язки, узгоджувати свої дії з учнями, колегами, батьками, представниками виробництва, обирати оптимальний стиль спілкування з ними у різних ситуаціях, оволодівати засобами вербального й невербального спілкування та можливістю їх ефективно застосовувати.

Підготовка майбутніх інженерів-педагогів до професійно-педагогічного проектування має відбуватися за спеціально спланованою і розробленою *моделлю*, що реалізується у процесі вивчення дисциплін різних циклів, має власну структуру, мету, завдання і засоби реалізації.

Запропонована нами модель процесу формування готовності майбутніх інженерів-педагогів до професійно-педагогічного проектування у нашому дослідженні складається з семи блоків, які ми виділили на основі наукових досліджень науковця Докучаєвої В.В., а саме: ціле-прогностичний, концептуально-методологічний, структурно-динамічний, дидактико-методичний, програмувально-організаційний, експериментально-технологічний та аналітично-корегувальний блоки.

Модель формування готовності майбутніх інженерів-педагогів до професійно-педагогічного проектування базується на *методологічних підходах*, які обумовлюють проектування та організацію педагогічного явища й визначають психолого-педагогічні впливи на особистість з метою забезпечення успішності її навчання та розвитку: *аксіологічному, компетентнісному, системному, особистісно-орієнтованому, діяльнісному, синергетичному та акмеологічному підходах*.

При розробці моделі формування готовності майбутніх інженерів-педагогів до професійно-педагогічного проектування ми враховували те, що цей процес повинен відповідати *психолого-педагогічним принципам*.

- соціально-зумовленого оновлення ціннісних засад професійного мислення сучасного інженера-педагога;
- діагностико-прогностичного підходу до вимірювання значущих індивідуально-психологічних якостей особистості майбутніх інженерів-педагогів;
- проблематизації змісту підготовки майбутніх інженерів-педагогів в аспекті професійно-педагогічного проектування;
- спрямування середовища професійно-педагогічного проектування, що створюється в академічному просторі ВНЗ, на професійно-творчій саморозвиток майбутніх інженерів-педагогів.

Останньою складовою концептуально-методичного блоку є *педагогічні умови*, які є обов'язковими для забезпечення високого рівня готовності майбутніх інженерів-педагогів до професійно-педагогічного проектування:

1) забезпечення мотиваційної сфери студентів на кожному етапі експериментально-навчального процесу (актуалізація ролі професійно-педагогічного проектування у діяльності інженерів-педагогів; дослідження творчих можливостей діяльності інженерів-педагогів; постановка завдання з проектування індивідуальної траєкторії професійно-творчого саморозвитку майбутніх інженерів-педагогів);

2) здійснення постійної діагностики навчальних досягнень студентів;

3) організація самодіагностики з метою виявлення рівня професійно-творчого самозростання;

Дидактичні умови:

4) пред'явлення в експериментально-навчальному процесі завдань з професійно-педагогічного проектування, з поступовим нарощуванням рівня їх складності;

5) застосування у експериментально-навчальному процесі розмаїття сучасних дидактичних методів (з перевагою інноваційно-перетворювальних та інтерактивних);

6) використання методу моделювання як провідного у процесі навчання професійно-педагогічному проектуванню майбутніх інженерів-педагогів;

Організаційно-педагогічні умови:

7) використання професійно-орієнтованої гри як моделі співуправління у процесі професійно-педагогічного проектування;

8) застосування групового тренінгу як засобу фасилітації процесу підготовки до професійно-педагогічного проектування майбутніх інженерів-педагогів;

9) організація презентації проекту як форма звіту за результатами діяльності творчих колективів.

Для визначення сформованості компонентів готовності майбутніх інженерів-педагогів до професійно-педагогічного проектування, нами було виділено три рівня, кожен з яких характеризувався шістьма базовими параметрами, що оцінюються трьома балами, та були згруповані у загальні показники по кожному з компонентів: мотиваційно-ціннісного (комунікативний і рефлексивний показники), когнітивного (змістовний, інформаційний, креативний показники), практично-діяльнісного (практичний, діяльнісний, організаційно-виконавчий показники), акмеологічного (вольовий, інтегративно-особистісний показники).

Наступний, четвертий *дидактико-методичний блок* моделі формування готовності майбутніх інженерів-педагогів до професійно-педагогічного проектування передбачає підбір цілеспрямованого змісту на рівні спеціальних дисциплін, на рівні навчального матеріалу зі

спеціальних дисциплін та змісту виробничої практики, проведення спецкурсу, та спец-занять з тематики дослідження. Зміст має спрямовуватися на формування в майбутніх інженерів-педагогів особистісних рис і професійних якостей, важливих для професійно-педагогічного проектування.

Зміст реалізується через організаційні форми та методи навчання. До основних *форм* організації навчально-виховного процесу майбутніх інженерів-педагогів належать лекції, практичні, індивідуальні заняття, самостійна робота, виробнича практика, тренінги, запровадження спецкурсу «Професійно-педагогічне проектування в інженерно-педагогічній освіті», семінари. Провідне місце у формуванні готовності майбутніх інженерів-педагогів до професійно-педагогічного проектування у процесі вивчення спеціальних дисциплін належить таким *методам* навчання: круглий стіл, дискусія, професійно-орієнтовані ігри, презентації, метод проектів, метод вирішення задач, метод ситуаційного моделювання, аналізу конкретних ситуацій, діловим іграм, мозковому штурму. *Засоби*: навчальні посібники, програми, тестові завдання, мультимедія.

У *програмувально-організаційному блоці*, який є наступним, розроблено програму педагогічного експерименту, визначено методичний інструментарій та контингент студентів.

Шостий *експериментально-технологічний блок* включає в себе діагностичне обстеження та етапи процесу формування готовності майбутніх інженерів-педагогів до професійно-педагогічного проектування.

Визначення результативності моделі формування готовності майбутніх інженерів-педагогів до професійно-педагогічного проектування в процесі їх навчання у ВНЗ відбувається завдяки введенню у модель *аналітично-корегувального блоку*. Цей блок передбачає здійснення контролю, аналізу та корегування експериментальної роботи й отриманих результатів.

Констатувальний етап педагогічного експерименту було проведено зі студентами інженерно-педагогічних спеціальностей трьох профілів підготовки: „Професійна освіта. Експлуатація та ремонт місцевого та автомобільного транспорту”, „Професійна освіта. Технологія харчової промисловості та організація громадського харчування”, „Професійна освіта. Моделювання, конструювання та технологія швейних виробів”. На констатувальному етапі педагогічного експерименту взяли участь 254 студентів I – V курсів денної форми навчання, 16 викладачів кафедр педагогіки, психології, інженерно-педагогічних дисциплін та харчових технологій, які здійснюють підготовку майбутніх інженерів-педагогів визначених нами профілів, 31 випускник, 12 з яких працюють майстрами виробничого навчання. Основною метою констатувального етапу експерименту було з'ясування рівня сформованості готовності до професійно-педагогічного проектування у майбутніх інженерів-педагогів, вимірювання якого ми проводили у студентів контрольної та експериментальної групи.

На початку експерименту сформованість психологічної готовності до професійно-педагогічного проектування перебувала переважно на низькому і середньому рівнях. У цілому, за результатами діагностики, проведеної на першому етапі дослідно-експериментальної роботи, ми визначили, що рівень сформованості компонентів готовності майбутніх інженерів-педагогів до професійно-педагогічного проектування вимагає підвищення і вдосконалення шляхом підготовки студентів до проектування фахових завдань і дій, яку ми запропонували в межах *формувального експерименту*. Підготовка до проектування фахової діяльності проводилася в експериментальних групах, контрольна група навчалася за звичайним навчальним планом.

Проведене дослідження супроводжувалося статистичним опрацюванням результатів і відповідною їх інтерпретацією. Зрізи показали, що в експериментальних групах у результаті запровадження розробленої моделі рівень готовності майбутніх інженерів-педагогів до професійно-педагогічного проектування зріс.

Список використаних джерел

1. Брюханова Н.А. Методика обучения будущих преподавателей технических дисциплин проектированию дидактического материала: дис. ... канд. пед. наук. – Харьков, 2002. – 174 с.
2. Докучаєва В. В. Теоретико-методологічні засади проектування інноваційних педагогічних систем : автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня д-ра пед. наук : спец. 13.00.01 «Загальна педагогіка та історія педагогіки» / В. В. Докучаєва. – Луганськ, 2011. – 20 с.
3. Докучаєва В.В., Твердохліб Л.В. Інноваційний заклад освіти : досвід управління розвитком Луганського обласного правового лицю : наук.-метод. посібник. Луганськ, 2002.
4. Заир-Бек Е. С. Проектирование как педагогическая деятельность и содержание обучения педагогов. Педагогические основы проектирования образовательных систем нового вида / под ред. А. П. Тряпицыной. Санкт-Петербург, 1995.
5. Заир-Бек Е. С. Теоретические основы обучения педагогическому проектированию: дис. ... д-ра пед. наук : 13.00.04. Санкт-Петербург, 1995. 410 с.

6. Зборовский Г. Е., Карпова Г. А. Инженер-педагог : образ жизни и профессиональная деятельность. Свердловск : СИПИ, 1983. 70 с.
7. Кирикова З. З. Выбор оснований при проектировании педагогической технологии. Школьные технологии. 2000. №6. С. 61-65.
8. Коберник О. М. Психолого-педагогічне проектування виховного процесу в сільській загальноосвітній школі : автореф. дис. ... д-ра пед. наук : 13.00.04. Київ, 2000. 34 с.
9. Концепція розвитку інженерно-педагогічної освіти. Харків : УІПА, 2004. 40 с.
10. Лазарев М.І. Полісистемне моделювання змісту технологій навчання загально інженерних дисциплін: Монографія. – Х.: Вид-во НФаУ, 2003. – 356 с.
11. Литвиненко О. В. Проблема готовності майбутніх інженерів-педагогів до професійно-педагогічного проектування. Вісник ЛНУ імені Т. Шевченка. Луганськ : ЛНУ імені Т. Шевченка. 2013. №18(277). Ч.3. С. 71-80.
12. Мелецінек А. Інженерна педагогіка. Практика передачі технічних знань: Пер. з нім. – Харків, 2001. – 240 с.
13. Моляко В. Творча та інтелектуальна обдарованість у структурі особистості професіонала. Рідна школа. 2011. № 12. С. 7-11.
14. Цырельчук М., Федосенко В. Обоснование профессиональной модели инженера-педагога // Педагог професійної школи: зб. наук. праць. – К: Науковий світ, 2003. – Вип. 5. – С.253-262.
15. Щербак О. Концептуальні засади професійно-педагогічної освіти // Педагог професійної школи: Збірник наукових праць. – 2004. – № 6. – С.3-10.

Анотація. Литвиненко О. Про результати підготовки майбутніх інженерів-педагогів до професійно-педагогічного проектування. У статті розглянуто результати дисертаційного дослідження, присвяченого підготовці майбутніх інженерів-педагогів до професійно-педагогічного проектування. Обґрунтовано актуальність проблеми такої підготовки, описано тезаурус дослідження, наведено короткий ретроспективний аналіз наукових робіт, присвячених професійній діяльності інженера-педагога, описано основні структурно-функціональні компоненти професійно-педагогічного проектування, структуру професійно-педагогічного проектування інженера-педагога (мотиваційно-ціннісний, когнітивний, практично-діяльнісний та акмеологічний компоненти), обґрунтовано, що підготовка майбутніх інженерів-педагогів до професійно-педагогічного проектування має відбуватися за спеціально спланованою і розробленою моделлю, що реалізується у процесі вивчення дисциплін різних циклів, і має власну структуру, мету, завдання і засоби реалізації. Коротко схарактеризовано етапи педагогічного експерименту.

Abstract. Lytvynenko O. On the results of training future engineers-teachers for professional-pedagogical design. The article deals with the results of a dissertation study on the training of future engineers-teachers for vocational and pedagogical design. The urgency of the problem of such training is substantiated, the thesaurus of the research is described, a brief retrospective analysis of scientific works devoted to the professional activity of the teacher-engineer is given, the main structural and functional components of vocational-pedagogical design, the structure of vocational and pedagogical designing of the engineer-teacher (motivational-value, cognitive, practical-activity and acmeological components), it was substantiated that the training of future engineer-teachers for the professional pedagogical project Executive must take place on a specially planned and designed model, implemented in the various disciplines of study cycles, and has its own structure, goals, objectives and means of implementation. The stages of the pedagogical experiment are briefly described.